

Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Creștinătății Românești, ziua a treia

Îmi las cuvântul Meu în ieslea sa și Îmi scol străjerii de la iesle, și ei Mă aud și Mă iau și Mă așează în carte. Mă fac sul, Mă fac carte pe pământ, căci scris este în Scripturi: «*Cerul se va face sul*». Amin, amin, amin.

O, fiilor străjeri, sunteți osteniți cu trupul, dar gura Mea suflă din Mine peste voi și vă înviorază ca să-Mi dați și azi ființă, și cu dulce taină să Mă las cu duh de mângâiere peste cei adunați din depărtări la nuntă, fiilor iubiți. Ziua nunții e cea mai dulce zi din viața omului, și cea mai frumoasă. Tot așa este și cu Mine. Dar ziua nunții Mele nu este ziua, ci este nuntă fără de sfârșit apoi, este dulce fără de sfârșit. Amin.

Trudesc cu tot cerul cel de sus și cu tot cerul cel de jos să-i fac parte omului de ziua nașterii lui, și să-l cresc apoi, și să așez pe creștetul lui ziua nunții lui, cea mai frumoasă zi din viața lui, ziua cu care începe taina veșniciei lui, inelul Meu de nuntă pe degetul lui. O, greu mai pot peste om, greu de tot încap în om cu ziua nașterii lui, căci adevărata zi de naștere a omului e nașterea cea de sus, că scris este în Scripturile prin care Eu spun: «*Cine nu se va naște de sus, nu va vedea împărăția lui Dumnezeu*».

O, e prea vechi omul în viață stricăcioasă, și se joacă de-a viața de șapte mii de ani. Se joacă de-a nașterea și de-a viața până ce moare, până la somnul lui cel de veci. Ziua nașterii omului din Mine s-a întunecat adânc. La fel și ziua nunții lui. E zi de beznă pentru cer ziua nunții omului, e zi de întuneric nepătruns. E prea vechi omul în zilele lui de petrecere și nu-l mai pot smulge din ele ca să-i dau zilele vieții, zile veșnice să-i dau în locul zilelor lui. O, cum să-l fac pe om să Mă audă și să înțeleagă că ziua nașterii lui e zi de veci dacă ea este? Nu este peste om ziua nașterii lui, nu este. Omul se joacă numai, se joacă de-a ziua nașterii lui, de-a ziua nașterii lui din cer, de sus, căci aceea este naștere, ziua de naștere a omului. Pe pământ văd numai mort călăuzit de mort. Se duce omul la botez, se duce să se nască, se duce și se joacă de-a nașterea. Nu mai este om pe pământ care să aibă în el duhul nașterii ca să-l poată pune peste omul care vine să se nască. Nu mai poate omul rosti cuvânt cu duh de naștere în el, că e mort omul, și tot așa și grăiește. Taina nașterii, nu mai este om s-o poarte în el și s-o pună peste om.

O, cum să-l fac pe om să creadă ce spun Eu peste el? Îi spun omului că viața începe cu nașterea, dar cum să-l fac să creadă ce spun Eu și să nu se mai joace de-a nașterea? Eu sunt Cel ce naște și Cel ce Se naște. Pentru fiecare om Mă nasc ca să-l nasc pe el. Ziua nașterii lui, nu ajunge omul la ea, că n-are cine să i-o mai arate omului. Vin Eu și Mă arăt zi de naștere în calea omului, casă de naștere pentru om.

O, nu mai am unde să Mă așez ca să pot naște, ca să Mă pot naște! O, nu mai am! Cine să-Mi audă durerea? Plâng în taină și merg prin întuneric și nu dau de om. Cine să-Mi mângâie pașii? Omul s-a făcut întuneric pe calea Mea spre el, și Eu nu mai găsesc toiag cu care să Mă sprijin pe calea căutării Mele după om. Îl caut pe om ca să-i dau naștere și zi de naștere, și zi de nuntă apoi. Mă port după el cu ziua învierii lui dintre morți, ca să suflu peste el cu duhul nașterii și să-l nasc, și apoi să-l cresc, și să așez apoi peste el ziua nunții lui, cea mai frumoasă zi din viața omului, ziua cu care începe taina veșniciei lui.

Nunta cea de pe pământ îi aduce omului moartea, moartea Mea în om, în omul în care ia viață păcatul, pofta trupului și trufia vieții. Cel în care Eu nu încap cu fața Mea în el, acela este om trufaș, iar Eu sunt cerșetorul care-l cer pe el. Cerșesc de la om o zi, o zi de naștere pentru el, o zi de umilință în el, o ușă deschisă ca să intru și să pun în el ziua nașterii lui, ziua nașterii Mele în el. Nimic n-ar trebui să facă omul decât să se lase născut, să se lase spre naștere și să-și

desfacă ochii și să vadă împărăția cerurilor cu ei, și apoi din ea să nu iasă, că afară sunt câinii și vrăjitorii și desfrânații și ucigașii și idolatrii și toți cei ce lucrează și iubesc minciuna, minciuna care-l ține rob pe om, mort pe om. Cel ce nu iubeste minciuna, acela este om născut de sus. Așa este omul cel născut de sus, iar Eu îi dau lui bucuria cea de veci, ziua nunții, cea mai dulce zi din viața omului și cea mai frumoasă, zi fără de sfârșit. Amin.

Chem omul la sărbătoare de nuntă. Îl chem să vină și să-l îndemn spre naștere. Nunta Mea cu mireasa Mea dă naștere din ea, naște om nou din ea, și apoi îl crește până la ziua nunții lui, zi fără de sfârșit pentru om. Amin. O, poporul Meu mireasă! Am pregătit cu cuvântul Meu și cu mânuțele tale case de naștere. Mă prind durerile nașterii și vreau să scap de ele. Să-l nasc pe om vreau. O, de ar veni omul spre nașterea lui ca să scap de durere, de durerea Mea cea pentru fiecare om care nu dă să se nască! Eu sunt Cel ce naște, și sunt Cel ce Se naște. Nașterea omului din Mine este nașterea Mea în om și din om, și apoi omul trebuie să Mă hrănească și să Mă crească, și să-Mi facă apoi nuntă și să Mi se facă mireasă omul.

Învăță-te, omule, să vii spre ziua nașterii, spre nașterea Mea în tine și din tine, și ia-Mă de Mă leagănă și Mă crește și iubeste-Mă așa cum îți iubești pruncii tăi, și ferește-Mă de moarte, omule, ca să nu mori tu fără viața Mea în tine. Cine nu Mă are pe Mine de viață, acela este mortul după care Eu plâng de șapte mii de ani. Am venit să dau viață morților, dar morții nu vor să audă chemarea la viață. Plâng și suspin lângă omul mort, și nu pot să-i dau viață celui ce nu vrea să-i dau. Trudesc din greu să-i fac omului parte de ziua nașterii lui cea de sus. Cine se naște de sus, acela este ca cei de sus, iar cine nu se naște de sus, acela este ca cei de jos, ca cei fără de Hristos.

Vreau, omule, să te învăț să lucrezi minuni. Vino să te învăț să faci minuni. Nu lucra așa cum știi tu, căci ce faci tu și ce zici tu nu sunt minuni. Nimeni nu-ți spune ce este o minune, dar îți spun Eu. Minune este să faci tu voia Mea și nu pe a ta. Mai mare minune ca aceasta nu poți tu să faci. O, dacă tu, omule, vei face minunea aceasta, Eu voi fi apoi Domnul tău și Dumnezeul tău, iar tu vei fi fiul Meu, și Eu Mă voi libera de durerile nașterii tale. Apoi Eu îți voi da ziua nunții, zi dulce, zi fără de sfârșit dulce. Eu voi fi Mirele, iar tu, mireasa, și vom fi veșnic Mirii nunții, și pământul ne va fi așternutul, iar cerul, mângâierea. Iată minunea pe care te învăț Eu s-o faci tu, omule! O, vino să te învăț să faci minuni, căci ce faci tu nu sunt minuni. Minune este să-Mi ștergi Mie lacrima care-Mi plânge după tine. Minune este să-Mi curmi tu durerea care suferă în Mine pentru tine. Minune este să te naști de sus, omule, și apoi să fii. Mai mare minune ca omul cel născut de sus nu este minune. Nu te rușina, omule, cu nașterea ta de sus în mijlocul lumii fără Dumnezeu. Nu te înveli cu lumea ca să-Mi spui că nu te mai primește în ea dacă te vede după voia Mea. Fă-o tu pe ea să se rușineze cu sulemeneala ei, că lumea nu este frumoasă la față, și de aceea se vopsește, și cu vopseala ei te trage să fii ca ea și nu ca Mine, că ea se vede, dar Eu stau în taină cuprins și nu Mă poate lumea vedea.

Iată ce mare minune este să faci tu voia Mea în mijlocul lumii, omule. Dacă tu Mă lași să te fac Eu după chipul și asemănarea Mea, tu vei învia pe morți, omule, și vei fi asemenea Mie. O, nu lăsa morții fără înviere, că iată câtă înviere vreau să-ți dau ție și morților din morminte și morților fără de morminte, omule! O, uită-te la poporul Meu mireasă și ia de la el chipul Meu, și ia iubirea dintre Mire și mireasa Mea. Iubirea dintre Mire și mireasă e iubire fără de sfârșit, iar dacă ea se sfârșește, ea este altceva, nu este iubirea.

Voi, doinași chemați la nunta Mea cu mireasa Mea! Dacă Mă iubiți veșnic, veniți mereu la Mine, că iubirea vine fără de sfârșit spre Cel din Care ea purcede peste om. Toate grădinile Mele în care Eu Îmi desfăt mireasa sunt daruri dulci pe care voi să vi le dau din când în când ca să-Mi simțiți în ele iubirea Mea dintre Mire și mireasa Mea, și găteala miresei, daruri dulci pentru om. Împodobiți grădinile Mele cu graiul cel dulce al doinelor și al poemelor care stau ascunse în sufletul acestui neam, neamul român, neamul cel ales să-Mi fie casă pentru venirea Mea după două mii de ani. Veniți în grădinile Mele, veniți cu iubire sfântă, veniți cu sfială sfântă și cu

straie de nuntă veniți, că aceste grădini sunt întocmite la cuvântul Meu și la truda miresei Mele, poporul Meu mireasă, mireasa care se jertfește pentru Mire ca să-I dea viață din viața ei precum Mirele i-a dat ei. Nu vă fie milă sau rușine de lume. Fie-vă milă de îngeri, nu de om, și îmbrăcați-vă trupul în straie de nuntă, voi, fii și fiice ale oamenilor care dați să înviați la cuvântul Meu care strigă la morți să învieze.

Voi, fiice ale oamenilor! Lăsați pe om să învieze, că moartea omului a venit prin femeie. Luați pe voi straie de nuntă și înfiecioriți-vă inima și cugetul și trupul și fața. Eu sufăr durere în fiii grădinii cuvântului Meu. Eu vă deschid grădinile Mele ca să veniți la izvor și vă dau vouă iubirea Mea din ei. Nu faceți bubă pe trupul lor, și învățați-vă să veniți cu venire sfântă când Eu vă chem să vă dau iubirea și mângâierea cea ruptă din vecii ca să vă trag spre Tatăl. O, dacă Eu n-aș fi pus deoparte ieslea coborârii cuvântului Meu, n-ar mai fi ieslea Mea, și Eu n-aș mai avea unde să Mă așez ca să ies cuvânt din ea peste pământ. Moise s-a suit singur pe munte, și Eu am grăit cu el din rug pe muntele sfânt, iar ucenicul lui a stat la poale în munte. Iată, am scris pe piatră „ieslea Mea“ ca să știe omul că e a Mea și nu a lui. Ar fi venit omul așa cum este el și Mi-ar fi strivit puii din cuib, și Eu n-aș mai fi avut cuib și nici pui în cuib ca să vin să-i hrănesc cu cele din cer și să le rodesc prin ei și să le dau peste pământ sămânță de însămânțat.

Omule, fă-te făcător de minuni, căci cea mai mare minune între cer și pământ este să faci tu voia Mea, și Eu te voi numi făcător de minuni, făcător de iubire. Amin.

Acum, fiilor de la iesle, dați ușurare de la Mine peste cei ce au stat în nuntă cerească pe pământ cu Mine și cu voi pe vatra sătucului cuvântului Meu, Betleemul cel de azi, în care Eu, Domnul, Mă nasc cuvânt în iesle ca să-l nasc pe om din acest cuvânt și să-i dau ziua nașterii, și să-i dau ziua nunții, și iubirea nunții să-i dau. Amin.

Gura Mea rostește prin gurițele celor unși peste vremea aceasta, peste fiii grădinii cuvântului Meu, și zice gura Mea: se binecuvintează și se sfințește grădina întâlnirii și cortul întâlnirii, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin, amin, amin.

Acum mergem în cântare de nuntă, fiilor, mergem în casa întâlnirii, casă lucrată cu cuvântul Meu și cu mânuțele voastre, și zic: se binecuvintează și se sfințește casa întâlnirii, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin, amin, amin.

Am pregătit loc, ca acolo unde sunteți voi, să fiu și Eu, și cu toți sfinții și îngerii să fiu cu voi. Am pregătit loc, ca acolo unde sunt Eu, să fiți și voi, și din când în când să Mă strâng cu voi în jurul omului și să-i dăm din iubirea nunții, și să ne stărnim în el cu iubirea nunții. Luați cartea și roștiți peste ei dezrobirea din patimi și din lanțuri dușmane, că s-au adunat mulți lângă Mine și lângă voi, iar Eu le dau vin nou și îi învăț înțelepciunea vieții și veșnicia vieții, și îi las să ia din Mine, și le dau ziua nașterii dacă vor să ia. Ridicați mânuțele spre Mine și cereți pentru ei, fiilor unși.

Acum îi învăț și pe ei să ceară și să primească.

Ridicați mâinile, voi, cei ce ați venit la izvor, și ziceți:

Tu, Doamne și Fiule al Tatălui din cer, sparge cerbicea cea tare a fiilor oamenilor și pătrunde în mormintele lor și intră, Doamne.

Dacă încă și noi suntem cerbice tare, însuflețește-Te în noi, că Ți-am deschis să intri.

Învață-ne gândirea Ta, ca să gândim la fel cu Tine.

Învață-ne nașterea Ta, ca să ne dăm iesle caldă și să crești în ea și să ne fii Mântuitor.

Învață-ne creșterea, ca să ne mărim pentru Tine și să-Ți dăm mărirea și să-Ți dăm întâietatea, ca să fii Cel dintâi între mulți frați.

Învață-ne nunta, și ne fă fiii nunții. Amin.

Și dacă voiești, fă-ne, Doamne, mireasă, fă-ne să voim și să avem duh de mireasă, căci Duhul și mireasa zic: Vino! Amin, amin, amin.

Eu, Domnul și izvorul vieții, vă dau. Luați, că Eu vă dau. Luați și purtați, căci cel ce ia este cel ce poartă. Amin, amin, amin.

Iată, duhul miresei Mă cheamă, mereu Mă cheamă, și Eu mereu vin. Și voi fi din nou cu zile de nuntă în casa întâlnirii și în grădina întâlnirii, și vom nunti cu multul și se vor bucura sfinții și îngerii, și Tatăl și mama Mea, și cerul și pământul și pomul și apa și piatra și duhul și văzduhul și omul. Și se va bucura venirea Mea, și Mă voi da cu ea curând curând. Amin, amin, amin.

28-05/10-06-2001